

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 50. Decretum II. De invocatione, Veneratione, & Reliquiis Sanctorum, & Sacris imaginibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

Sæcul. XVI. „tiones, eleemosynæ, aliaque pietatis
 A.C. 1563. „opera, quæ a fidelibus pro aliis fide-
 „libus defunctis fieri consueverunt, se-
 „cundum Ecclesiæ instituta pie, & de-
 „vote fiant, & quæ pro illis ex testato-
 „rum foundationibus, vel alia ratione
 „debentur, non perfunctorie, sed a Sa-
 „cerdotibus, & Ecclesiæ ministris, &
 „aliis, qui hæc præstare tenentur, di-
 „ligenter, & accurate perfolvantur.

S. L.

Decretum II.

*De invocatione, veneratione, & Re-
 liquiis Sanctorum, & sacris
 imaginibus.*

Labbe &
 Pallav. l. c.

„Mandat sancta Synodus omnibus E-
 „piscopis, & ceteris docendi mu-
 „nus, curamque sustinentibus, ut juxta
 „catholicæ, & apostolicæ Ecclesiæ u-
 „sum a primævis christianæ religionis
 „temporibus receptum, sanctorumque
 „Patrum consensionem, & sacrorum
 „Conciliorum Decreta, in primis, de
 „Sanctorum intercessione, invocatione,
 „Reliquiarum honore, & legitimo ima-
 „ginum usu fideles diligenter in-
 „struant, docentes eos, Sanctos una
 „cum Christo regnantes orationes suas
 „pro hominibus Deo offerre, bonum,
 „atque utile esse suppliciter eos invo-
 „care,

„care, & ob beneficia impetranda a Deo Sæcul. XVI.
 „per Filium ejus Jesum Christum Do- A.C. 1563.
 „minum nostrum, qui solus noster Re-
 „demptor, & Salvator est, ad eorum o-
 „rationes, opem, auxiliumque confu-
 „gere: illos vero, qui negant Sanctos
 „æterna felicitate in cœlo fruentes in-
 „vocandos esse, aut qui asserunt, vel
 „illos pro hominibus non orare, vel eo-
 „rum, ut pro nobis etiam singulis o-
 „rent, invocationem esse idololatriam,
 „vel pugnare cum verbo Dei, adversa-
 „rique honori unius Mediatoris Dei, &
 „hominum Jesu Christi, vel stultum esse
 „in cœlo regnantibus voce, vel mente
 „supplicare; impie sentire.

„Sanctorum quoque Martyrum, &
 „aliorum cum Christo viventium sancta
 „corpora, quæ viva membra fuerant
 „Christi, & templum Spiritus Sancti,
 „ab ipso ad æternam vitam fuscitan-
 „da, & glorificanda, a fidelibus vene-
 „randa esse, per quæ multa beneficia
 „a Deo hominibus præstantur, ita, ut
 „affirmantes Sanctorum Reliquiis ve-
 „nerationem, atque honorem non de-
 „beri, vel eas, aliaque sacra monumen-
 „ta a fidelibus inutiliter honorari, at-
 „que eorum opis impetrandæ causâ
 „Sanctorum memorias frustra frequen-
 „tari, omnino damnandi sint, prout
 „jam

Sæcul. XVI., jam pridem eos damnavit, & nunc
 A. C. 1563., etiam damnat Ecclesia.

„Imagines porro Christi, Deiparæ Vir-
 „ginis, & aliorum Sanctorum, in templis
 „præsertim, habendas, & retinendas, eis-
 „que debitum honorem, & venerationem
 „impertiendam, non quod credatur in-
 „esse aliqua in iis divinitas, vel virtus,
 „propter quam sint colendæ, vel quod
 „ab eis sit aliquid petendum, vel quod
 „fiducia in imaginibus sit figenda, ve-
 „luti olim fiebat a gentibus, quæ in i-
 „dolis spem suam collocabant, sed quo-
 „niam honos, qui eis exhibetur, refer-
 „tur ad prototypa, quæ illæ repræsen-
 „tant, ita, ut per imagines, quas oscu-
 „lamur, & coram quibus caput aperi-
 „mus, & procumbimus, Christum ado-
 „remus, & Sanctos, quorum illæ si-
 „militudinem gerunt, veneremur. Id
 „quod Conciliorum, præsertim vero se-
 „cundæ Nicænæ Synodi decretis con-
 „tra imaginum oppugnatores est san-
 „ctum.

„Illud vero diligenter doceant Epif-
 „copi, per historias mysteriorum nostræ
 „redemptionis, picturis, vel aliis simi-
 „litudinibus expressas, erudiri & con-
 „firmari populum in articulis fidei com-
 „memorandis, & assidue recolendis;
 „tum vero ex omnibus sacris imagini-
 „bus magnum fructum percipi, non so-
 „lum,

„lum, quia admonetur populus benefi- Sæcul. XVI.
 „ciorum, & munerum, quæ a Christo A.C. 1563
 „sibi collata sunt, sed etiam, quia Dei
 „per Sanctos miracula, & salutaria ex-
 „empla oculis fidelium subjiciuntur, ut
 „pro iis Deo gratias agant, ad sancto-
 „rumque imitationem vitam, mores-
 „que suos componant, excitenturque ad
 „adorandum, ac diligendum Deum, &
 „ad pietatem colendam: si quis autem
 „his decretis contraria docuerit, aut
 „senferit; anathema sit.

„In has autem sanctas, & salutare
 „observationes, si qui abusus irreperint,
 „eos prorsus aboleri sancta Synodus
 „vehementer cupit, ita, ut nullæ falsi
 „dogmatis imagines, & rudibus peri-
 „culosi erroris occasionem præbentes
 „statuantur: quod si aliquando histo-
 „rias, & narrationes sacræ Scripturæ,
 „cum id indoctæ plebi expediet, expri-
 „mi, & figurari contigerit, doceatur
 „populus, non propterea divinitatem
 „figurari, quasi corporeis oculis conspi-
 „ci, vel coloribus, aut figuris exprimi
 „possit: omnis porro superstitio in San-
 „ctorum invocatione, Reliquiarum ve-
 „neratione, & imaginum sacro usu tol-
 „latur; omnis turpis quæstus elimine-
 „tur, omnis denique lascivia vitetur,
 „ita, ut procaci venustate imagines
 „non pingantur, nec ornentur, & San-
 „ctorum

Sæcul. XVI
A.C. 1563.

„ctorum celebratione, ac Reliquiarum
„visitatione homines ad commessatio-
„nes, atque ebrietates non abutantur,
„quasi festi dies in honorem Sanctorum
„per luxum, ac lasciviam agantur. Po-
„stremo tanta circa hæc diligentia, &
„cura ab Episcopis adhibeatur, ut ni-
„hil inordinatum, aut præpostere, &
„tumultuarie accomodatum, nihil pro-
„fanum, nihilque inhonestum appareat,
„cum domum Dei deceat Sanctitudo.

„Hæc ut fidelius observentur, statuit
„sancta Synodus, nemini licere ullo in
„loco, vel Ecclesia, etiam quomodoli-
„bet exempta, ullam insolitam ponere,
„vel ponendam curare imaginem, nisi
„ab Episcopo approbata fuerit, nulla e-
„tiam admittenda esse nova miracula,
„nec novas Reliquias recipiendas, nisi
„eodem recognoscente, & approbante E-
„piscopo: qui simul, atque de iis ali-
„quid compertum habuerit, adhibitis in
„consilium Theologis, & aliis piis viris,
„ea faciat, quæ veritati, & pietati con-
„sentanea judicaverit; quod si aliquis
„dubius, aut difficilis abusus sit extir-
„pandus, vel omnino aliqua de iis re-
„bus gravior quæstio incidat; Episco-
„pus, antequam controversiam dirimat,
„Metropolitani, & Comprovincialium
„Episcoporum in Concilio provinciali
„sententiam expectet, ita tamen, ut ni-
„hil

„hil inconsulto sanctissimo Romano Pontifice novum, aut in Ecclesia ha-
 „ctenus inusitatum decernatur.

Sæcul. XVI.

A. C. 1563.

Circa hoc Decretum de invocatione Sanctorum omnes quidem Patres unanimi suffragio petebant, ut sigillatim cunctæ opiniones Ecclesiæ Romanæ usui repugnantes damnentur, haud exigua autem movebatur quædam difficultas circa rationem, qua cultus his imaginibus deferatur; quippe Laticianensis Archiepiscopus eas duntaxat cultu, ut ajunt, respectivo esse honorandas propugnabat: verum Pater Laynesius addebat, quod præter hunc honorem, quæ eis defertur ob id, quod repræsentant, etiam ipsis debeatur alius cultus eis proprius, quando in loco adorationis sunt expositæ. Porro hunc cultum appellabat objectivum, alterum vero relativum; nam, inquebat ille, sicut vasa, vestesque sacræ venerationis, quæ ipsis propter consecrationem debetur, dignæ sunt, quamvis nihil sanctum repræsentent, ita etiam Imago, quæ ad cultum dicatur, mereatur venerationem præter illum cultum, qui ei propter id, quod repræsentat, defertur. Porro Cardinalis Osius juxta utriusque sententiam Decretum ita concinnabat, ut Archiepiscopi opinio utpote clara, & intellectu facilis exprimeretur.

mere-

Sæcul. XVI. meretur, quin tamen ulla infereretur
 A.C. 1563. vox, quæ alterius opinioni adverfa-
 batur: quapropter utrumque Decretum
 de Purgatorio, & cultu Sanctorum a Pa-
 tribus fuit approbatum per vocem *Pla-*
cet, solus tamen Montis Marani Epif-
 copus dixit, quod sibi non licuisset ob
 temporis penuriam certum iudicium
 stabilire, ac proinde in Pontifice, ac
 Sede Apostolica id reponeret: Gua-
 dicensis vero Episcopus Decretorum ve-
 ritatem comprobans addebat, quod
 præceps celeritas in conficiendis hisce
 Decretis sibi minus grata fuisset: inte-
 rim reliqui omnes responderunt per
 merum verbum *placet*. Dein lecti sunt
 Canones tam ad peculiarem Regula-
 rium, quam ad universalem cunctorum
 disciplinam spectantes.

§. LI.

*De reformatione Regularium, &
 Monialium.*

Hæc Decreta viginti duobus capi-
 tibus comprehensa his erant concepta
 verbis.

Eadem Sacrosancta Synodus re-
 formationem prosequens, ea, quæ se-
 quuntur, statuenda esse censuit.

CAPUT